

Forfatter: Drachmann, Holger

Titel: Udrag fra I Schlitza-Kløften

Citation: Drachmann, Holger: "Samlede poetiske Skrifter", i Drachmann, Holger: *Samlede poetiske Skrifter*, 1906-1909, s. 66. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-drachmann07tom-shoot-idm140702590876144/facsimile.pdf> (tilgået 19. april 2024)

Anvendt udgave: Samlede poetiske Skrifter

Mit Æventyr fortaite jeg. Paa Hovedet hun rysted,  
Og tog min Haand og holdt den trykket op til sig mod Brystet,  
Og sagde: „Det var meget kønt; men efter mine Tanker,  
Der mangler noget af den Slags, som — fø! — herinde banker!“

Jeg bøjed mig, jeg sitred let, jeg følte mig beskæmmet:  
Hvad selv jeg havde tænkt saa varmt, det var saa koldt, saa  
fremmed;

Hun bøjed sig, hun sitred let, hun kyssed mig paa Munden:  
Det bølged taaget før mit Blik — og saa var hun forsvunden.

Jeg vaagned. Paa min Læbe laa, som Dug paa Blomsterbæger,  
Den Sødme, som et oprørt Sind med Fred og Mildhed kvæger;  
Og Schlitza-Floden sang og klang didop fra Klippelejet,  
Og højt fra Bjergets Alpeborg et Silkebanner vajed.

Og jeg sprang op og jeg gik hjem; jeg sad paa Natten silde:  
Frem strømmed Æventyret som en munter Skovens Kilde;  
Det Præg af Enfold, hvormed os Naturens Ro forliener,  
Det, syntes mig, gled med hint Kys hen over disse Scener.

---